

Wiosenne powroty.

Dzień 4

Gdzie budować gniazdo?

Zadania o ptakach.

•• Słuchanie opowiadania Hanny Zdzitowieckiej Gdzie budować gniazdo?

– Nie ma to jak głęboka dziupla! Trudno o lepsze i bezpieczniejsze mieszkanie dla dzieci – powiedział dzięcioł.

– Kto to widział, żeby chować dzieci w mroku, bez odrobiny słońca – oburzył się skowronek.

– O, nie! Gniazdko powinno być usłane na ziemi, w bruzdzie, pomiędzy zielonym, młodym zbożem.

Tu dzieci znajdą od razu pożywienie, tu skryją się w gąszczu...

– Gniazdo nie może być zrobione z kilku trawek. Powinno być ulepione porządnie z gliny, pod okapem, żeby deszcz dzieci nie zmoczył. O, na przykład nad wrotami stajni czy obory – świergotała jaskółka.

– Sit, sit – powiedział cichutko remiz. – Nie zgadzam się z wami. Gniazdko w dziupli? Na ziemi? Z twardej gliny i przylepione na ścianie? O, nie! Spójrzcie na moje gniazdko utkane z najdelikatniejszych

puchów i zawieszane na wiotkich gałązkach nad wodą! Najłżejszy wiaterek

buja nim jak kołyską...

– Ćwirk! Nie rozumiem waszych kłótni – zaćwierkał stary wróbel.

– Ten uważa, że najbezpieczniej w dziupli, tamtemu w bruzdzie łatwo szukać ukrytych w ziemi owadów. Ba, są nawet ptaki budujące gniazda tylko w norkach, w ziemi albo wprost na wodzie... Ja tam nie jestem wybredny w wyborze miejsca na gniazdo. Miałem już ich wiele w swoim życiu. Jedno zbudowałem ze słomy na starej lipie, drugie – pod rynną, trzecie... hm... trzecie po prostu zająłem jaskółkom, a czwarte – szpakom. Owszem, dobrze się czułem w ich budce, tylko mnie stamtąd wyproszono dość niegrzecznie. Obraziłem się więc i teraz mieszkam kątem u bociana. W gałęziach, które poznosił na gniazdo, miejsca mam dosyć, a oboje bocianostwo nie żałują mi tego kącika.

•• Rozmowa na temat opowiadania.

-- Które ptaki rozmawiały o gniazdach?

-- Jakie gniazdo zachwalał dzięcioł, a jakie skowronek?

-- Jakie gniazdo zachwalała jaskółka, a jakie remiz?

-- Co powiedział wróbel na temat gniazd?

-- Z czego ptaki robią gniazda?

- Karta pracy, cz. 3, s. 62.

Sluchanie nazw ptaków, oglądanie ich gniazd. Określanie różnic i podobieństw między gniazdami. Kończenie rysowania bocianów według wzoru.

- Oglądanie zdjęcia bociana.

Zdjęcie bociana.

- Podanie jego nazwy, dzielenie jej na sylaby, określanie pierwszej głoski i ostatniej głoski.
- Określanie cech ptasich na podstawie bociana (dziób, skrzydła, ciało pokryte piórami, fruwa, ma ogon itp.).
- Naśladowanie głosu bociana.
- Wizualizacja – Jestem bocianem.

Dzieci naśladowują ruchem i głosem bociana, o którym opowiada N.

Bocian chodzi powoli po łące, czasem dotknie czegoś dziobem. Następnie zatrzymuje się, staje na jednej nodze i wypatruje. Czując, czasem porusza dziobem, piórami, zaklekoce głośno.

Myśli: „Nie ma nic smacznego, są tylko żaby, a jednak lepszy rydz niż nic” i łapie żaby. Potem odlatuje do swojego starego gniazda, które ma od lat.

- Oglądanie zdjęć/obrazków ptasich piór, zapoznanie z ich budową.

Zdjęcia/obrazki ptasich piór.

Zwrócenie uwagi, że składają się one z elastycznej osi oraz promyków, które od niej odchodzą z jednej i z drugiej strony i nie łączą się ze sobą. N. wyjaśnia, że na skrzydłach ptaki

posiadają pióra zwane lotkami, dzięki którym latają. Z ogona wyrastają pióra zwane sterówkami – one pozwalają ptakom utrzymać równowagę.

Zapoznanie z literą j: małą i wielką, drukowaną i pisaną.

- Wyodrębnianie wyrazu podstawowego – jajka.

Zdjęcia/obrazki jajek ptaków.

N. pokazuje jajka. Rozbija jedno, omawia z dziećmi jego budowę.

Dzieci oglądają zdjęcia/obrazki jajek różnych ptaków (np.: przepiórki, bociana, strusia).

- Analiza i synteza słuchowa słowa jajka.

Dzieci dzielą słowo jajka na sylaby i na głoski. Liczą sylaby i głoski słowie jajka.

Wymieniają inne słowa, w których głoska j jest na początku (jagody, jogurt, jodła...), na końcu (kij, maj, tramwaj...) oraz w środku (bajka, fajka, lejek...).

- Budowanie schematu słowa jajka.

Białe kartoniki dla każdego dziecka.

Dzieci układają tyle kartoników, ile sylab słyszą w słowie jajka. Rozsuwają kartoniki, wymawiając głośno sylaby. Następnie układają tyle kartoników, z ilu głosek składa się słowo; wymawiają głośno głoski, dotykając Kartoników.

- Budowanie schematu słowa Jagoda.

Białe kartoniki dla każdego dziecka.

N. wyjaśnia, że pani Jagoda to sąsiadka dziadka i babci Olka i Ady. Na jej stodole od lat mają gniazdo bociany. Pani Jagoda dostarcza też babci kurze jajka, które tak chętnie jedzą Ada i Olek – czy to na miękko, czy to w postaci omletu.

--A wy w jakiej postaci lubicie jajka?

Dzieci dzielą słowo Jagoda na sylaby, a potem na głoski. Układają z kartoników schemat imienia.

- Budowanie modeli słów: jajka, Jagoda.

Czerwone kartoniki i niebieskie kartoniki dla każdego dziecka.

Dzieci głośno dzielą słowa: jajka, Jagoda, na głoski.

Wymawiają głoskę j:

długo: jjjyyyyy...

krótko: j, j, j, j...

Głoska j jest spółgłoską i oznaczamy ją na niebiesko.

Pod schematami słów dzieci zaznaczają miejsca głoski j niebieskimi kartonikami.

Czerwonymi kartonikami zaznaczają miejsca samogłosek w słowach: jajka, Jagoda.

Pozostałe miejsca zaznaczają na niebiesko

– to spółgłoski. Porównują liczbę samogłosek i spółgłosek w słowach: jajka, Jagoda.

- Odkrywanie litery j, J.

Kartoniki z literami j, J dla N., kartoniki z literami j, J dla każdego dziecka.

N. pokazuje kartoniki z literami j, J. Dzieci omawiają ich wygląd. Umieszczają litery w odpowiednich miejscach pod modelami słów: jajka, Jagoda.

Dzieci przypominają, kiedy używamy wielkiej litery.

- Uzupełnianie wyrazów wcześniej poznanymi

literami.

Kartoniki z literami: a, k, g, o, d (dla każdego dziecka).

Dzieci umieszczają pod modelami słów kartoniki z odpowiednimi literami. Odczytują wyrazy: jajka, Jagoda.

- Określanie różnic między i a j oraz wymową głosek i, j.

Kartoniki z literami j, i dla każdego dziecka

N. pokazuje dzieciom kartoniki z literami i, j, a dzieci określają różnice między nimi.

Następnie mówią, która głoska – i czy j – jest samogłoską, a która spółgłoską.

Dzieci uzasadniają swoją wypowiedź.

- Karty pracy Nowe przygody Olka i Ady. Litery i liczby, cz. 2, s. 52–55.

- Nazywanie zdjęć.

- Dzielenie nazw zdjęć na głoski.

- Zaznaczanie na niebiesko liter j, J w wyrazach.

- Czytanie sylab, wyrazów i tekstu.

- Rozwiązywanie krzyżówki.

- Czytanie nazw ptaków. Kolorowanie wyrazów – nazw ptaków znanych dzieciom.

- Czytanie wyrazów powstałych z połączenia sylab.

- Wodzenie palcem po literze j – małej

i wielkiej, pisanej. Pisanie liter j, J po śladach, a potem – samodzielnie.

- Słuchanie wiadomości na temat bociana.

Bocian biały zamieszkuje tereny trawiaste, stepy, sawanny, tereny uprawne blisko zbiorników wodnych, bagienne, wilgotne lub okresowo zalewane łąki i pastwiska, okolice jezior i laguny. Lubi rozproszone drzewa, na których może gniazdować lub nocować. Występuje głównie na nizinach, rzadko na wyżynach. Bocian unika terenów zimnych, o częstych opadach atmosferycznych, obszarów wysoko położonych i o gęstej roślinności. W przeciwieństwie do bociana czarnego, nie unika siedzib ludzkich i często gnieździ się nawet w środku wsi lub w małych miastach. Bocian ma upierzenie białe, z wyjątkiem czarnych lotek i ogona. Nogi i dziób są czerwone. Szyję ma długą, w locie wyciągniętą do przodu. Młode ptaki mają czarny dziób. Pisklęta są pokryte białym, gęstym puchem. Bociany zakładają duże, koliste gniazda z warstwowo ułożonych gałęzi, poprzątkanych skośnie witkami. Wyściółka jest dość obfita – ze słomy, torfu, niekiedy z dodatkiem papieru i szmat. Umiejscowione są one zwykle na drzewie, w bezpośredniej bliskości siedzib ludzkich, lub na różnych budowlach (na dachu budynku mieszkalnego lub gospodarczego, w ruinach wysokich budynków, na nieczynnych kominach fabrycznych, pylonach, słupach telegraficznych, stogach). Bocian składa jaja pod koniec kwietnia (od 1 do 7). Jest ptakiem mięsożernym. Żywi się owadami, głównie pasikonikami i chrząszczami, ale również jaszczurkami, węzami, pisklętami i małymi zającami. W latach obfitujących w myszy i norniki zjada prawie wyłącznie te gryzonie, przez co jest ptakiem pożytecznym z punktu widzenia rolników.

Teczka „Wyprawka plastyczna”

- Ćwiczenia w czytaniu – dobieranie nazw

do zdjęć.

Dla każdego dziecka: karta G: zdjęcia motyla,

sasanki, krokusa, zawilca, karta O:

podpisy do zdjęć.

Dziecko wycina zdjęcia i nazwy, dobiera

do zdjęć odpowiednie nazwy.

- Słuchanie fragmentu wiersza Apolinarego Nosalskiego O dwunastu braciach – kwiecień.

Kwiecień nie czeka,

bardzo się spieszy,

aby na drzewach
listki rozwiesić,
pierwsze warzywa
zasiać w ogrodzie,
po czym z uśmiechem
od nas odchodzi.

N. pyta:

-- O jakim miesiącu jest wiersz? Co robi kwiecień?

-- Wymieńcie nazwy wszystkich miesięcy.

Zadania o ptakach.

- Karta pracy, cz. 3, s. 63.

Opowiadanie historyjki o wildze. Rysowanie po śladzie drogi kukułki do gniazda wilgi. Odpowiadanie na pytanie o gniazdo kukułki.

Zajęcia 1. Rozwiązywanie zadań tekstowych metodą symulacji.

Dziesięć klocków (liczmanów) dla każdego dziecka.

Dzieci dostają klocki (lub inne liczmany). Siedzą w kole. Każde dziecko wybiera sobie 10 klocków. N. podaje zadania, a dzieci starają się je rozwiązać, dokładając klocki lub je odkładając.

- Na drzewie siedziało 7 wróble. (Dzieci układają przed sobą 7 klocków). Potem przyleciały jeszcze 3 wróble. (Dzieci dokładają jeszcze trzy klocki). Ile wróble siedzi teraz na drzewie?

Dzieci układają działanie:

$$7 + 3 = 10$$

i odpowiadają na pytanie.

- Na drzewie było 8 gołębi. (Dzieci układają przed sobą 8 klocków). Przejeżdżający samochód wystraszył je i wszystkie odleciały. (Odsuwają 8 klocków). Ile gołębi pozostało na drzewie? Dzieci układają działanie:

$$8 - 8 = 0$$

i odpowiadają na pytanie.

W ten sposób dzieci rozwiązują podobne zadania.

- Karty pracy Nowe przygody Olka i Ady. Litery i liczby, cz. 2, s. 56–57.

Zapisywanie obliczeń do sytuacji przedstawionych na obrazkach. Czytanie zadań.

Wykonywanie do nich ilustracji i zapisywanie Obliczeń.

- Karta pracy, cz. 3, s. 64.

Kolorowanie rysunku czajki według wzoru. Czytanie z N. (lub samodzielnie) nazw części ciała czajki. Rysowanie jajek w każdym polu tak, żeby wszędzie było ich po dziesięć.